32004D0014

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
от 22 декември 2003 година
за изменение на част V, трета алинея (основни критерии за проучване на заявления) от Общите консулски инструкции

(2004/14/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 789/2001 на Съвета от 24 април 2001 г. за запазване на изпълнителните правомощия на Съвета по отношение на определени подробни разпоредби и практически процедури за проучване на заявления за виза [1],

като взе предвид инициативата на Италианската република,

като има предвид, че:

(1) Европейските съвети от Тампере, Лаакен, Севиля и Солун приканиха държавите-членки да продължат тяхната обща визова политика и да засилят местното консулско сътрудничество между представителствата им в трети страни.

(2) Анализът на данните показа, че краткосрочните визи (туризъм, бизнес, следване, работа или гостуване) са тези, които са най-често използвани, за да се влезе правомерно на територията на договарящите страни по Конвенцията от Шенген, преди да преминат в нелегалност, след като визата изтече.

(3) С оглед оценката на емиграционния риск е необходимо да продължи да се засилва местното консулско сътрудничество при определяне какви допълнителни и/или допълващи документи следва да се изискват за издаване на виза, както и по отношение приемането на общи механизми за по-ефективно откриване на фалшиви или фалшифицирани документи.

(4) Измежду различните фактори, на които оценката на риска трябва да се основава, от основно значение са и резултатите от интервюто, на което дипломатическото или консулското представителство подлагат молителя за виза.

(5) Дипломатическите и консулските представителства следователно трябва да могат да упражняват по-ефикасно правомощията, с които те разполагат, за да оценят емиграционния риск.

(6) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящото решение и нито е обвързана от него, нито е обект на прилагането му. Тъй като настоящото решение развива достиженията на правото от Шенген съгласно дял IV, част трета от Договора за създаване на Европейската общност, Дания в съответствие с член 5 от посочения протокол, ще реши в шестмесечен срок, след като Съветът е приел настоящото решение, дали да го транспонира, или не в своето национално право.

(7) По отношение на Исландия и Норвегия настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз с Република Исландия и Кралство Норвегия във връзка с асоциирането на тези две държави към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген [2], което попада в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета [3] относно някои договорености за прилагането на това споразумение.

(8) Настоящото решение съставлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва, в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 19 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген [4]; Обединеното кралство не участва в приемането му и следователно нито е обвързано от него, нито е обект на прилагането му.

([1]) ОВ L 116, 26.4.2001 г., стр. 2.

([2]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

([3]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

([4]) ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

(9) Настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва, в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген [1]; Ирландия следователно не участва в приемането му и нито е обвързана от него, нито е обект на прилагането му.

(10) Настоящото решение представлява акт, основан на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген или по друг начин свързан с тях, по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Част V, трета алинея (основни критерии за проучване на заявления) от Общите консулски инструкции се заменя със следното:

„Дипломатическото или консулското представителство носи пълна отговорност при оценката дали съществува емиграционен риск. Целта на проучването на заявленията е да се открият онези молители, които се опитват да емигрират в държавите-членки и да се установят там, използвайки като претекст причини като туризъм, бизнес, следване, работа или гостуване. Ето защо е необходимо особено внимание по отношение на „рискови категории“, безработни лица, лица без редовни доходи и т.н. По същата причина от основно значение е интервюто, провеждано с молителя, за да се определи целта на пътуването. Допълнителна подкрепяща документация, договорена чрез местно консулско сътрудничество, също може да бъде изисквана. Дипломатическото или консулското представителство също трябва да използва местното консулско сътрудничество, за да повишава неговата способност да открива фалшиви или фалшифицирани документи в подкрепа на някои заявления за визи. Ако съществува каквото и да е съмнение в автентичността на представените документи и подкрепяща документация, включително истинността на съдържанието им или за надеждността на твърденията, получени при интервюто, дипломатическото или консулското представителство се въздържа да издаде виза.“

Член 2

Настоящото решение се прилага от датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Брюксел на 22 декември 2003 година.

За Съвета

Председател

A. MATTEOLI

[1] ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.